

Sygn. akt **III AUa 2468/15**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 października 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Dorota Goss-Kokot (spr.)

Sędziowie: SSA Jolanta Cierpiał

del. SSO Katarzyna Schönhof-Wilkans

Protokolant: st. sekr. sądowy Krystyna Kałużna

po rozpoznaniu w dniu 11 października 2016 r. w Poznaniu

sprawy **J. R.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.**

przy udziale zainteresowanego W. M.

o podstawę wymiaru składek

na skutek apelacji J. R.

od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 23 czerwca 2015 r. sygn. akt VII U 3218/14

- zmienia zaskarżony wyrok oraz poprzedzającą go decyzję i stwierdza, że podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia J. R. podlegającej ubezpieczeniom społecznym i ubezpieczeniu zdrowotnemu jako pracownik u płatnika składek (...) wynosi 5.645,50 zł brutto miesięcznie;
- zasądza od pozwanego na rzecz J. R. kwotę 165 zł tytułem kosztów procesu w postępowaniu odwoławczym.

del. SSO Katarzyna Schönhof-Wilkans	SSA Dorota Goss-Kokot	SSA Jolanta Cierpiał
-------------------------------------	-----------------------	----------------------

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 20 maja 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. stwierdził, że podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia J. R., podlegającej ubezpieczeniom jako pracownik u płatnika składek (...) wynosi:

- we wrześniu 2013r.: na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, chorobowe i wypadkowe po 1120 zł, na ubezpieczenie zdrowotne 965,45 zł,

- w październiku 2013r. na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, chorobowe i wypadkowe po 1600 zł, na ubezpieczenie zdrowotne 1380,64 zł,

- w listopadzie 2013r., na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, chorobowe i wypadkowe po 906,67 zł, a na ubezpieczenie zdrowotne 1209,03 zł.

Odwołanie od tej decyzji złożyła J. R., wnosząc o jej zmianę poprzez stwierdzenie, że podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia odwołującej za okres wskazany w zaskarżonej wynosi kwoty wskazane przez płatnika w raportach rozliczeniowych, a ponadto o zasądzenie od pozwanego na rzecz odwołującej zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa prawnego według norm przepisanych.

Wyrokiem z dnia 23 czerwca 2015r. Sąd Okręgowy w Poznaniu, VII Wydział Ubezpieczeń Społecznych (sygn. akt: VII U 3218/14) oddalił odwołanie J. R. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w O. z dnia 20 maja 2014r.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

J. R., ur. (...), ma tytuł magistra na kierunku finanse i rachunkowość w specjalności rachunkowość i skarbowość, uzyskany na Uniwersytecie Ekonomicznym w P.. Ubezpieczona posiada również tytuł licencjata na kierunku zarządzanie o specjalności zarządzanie kadrami, który uzyskała na Wyższej Szkole (...) w P., Odwołująca posiada doświadczenie zawodowe na stanowisku referenta do spraw administracji, referenta do spraw administracji i kadr. U poprzednich pracodawców odwołująca uzyskiwała wynagrodzenie w wysokości 2100 zł miesięcznie oraz premię uznaniową.

Płatnik składek W. M. od 1998r. prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą (...) w P.. Przedmiotem działalności płatnika jest pośrednictwo w zawieraniu umów ubezpieczenia (komunikacyjnych, majątkowych, rolnych) oraz rejestrację pojazdów. W okresie od 05 czerwca 2007r. do 30 kwietnia 2013r. była zatrudniona M. P. na ¼ etatu z podstawą wymiaru składek 400 zł na stanowisku pracownika biurowego. Płatnik składek poza odwołującą zatrudnił również W. C. jako pracownika socjalnego w wymiarze ½ etatu za wynagrodzeniem minimalnym.

Płatnik składek w 2012r., uzyskał przychód z tytułu pozarolniczej działalności 173 624,12 zł (dochód 94 963,33 zł, koszty 78 660, 79 zł). Kwota przychodu w przeliczeniu na miesiąc tego roku wynosi 14 468,68 zł. Kwota dochodu w przeliczeniu na miesiąc wynosi: 7 913,61 zł. W 2013r. płatnik uzyskał przychód z tytułu pozarolniczej działalności 159 195,39 zł, dochód 69 387,16 zł, koszty 89 808,23 zł. Kwota przychodu w przeliczeniu na miesiąc 2013 roku wynosi 13 266,28 zł. Kwota dochodu w przeliczeniu na miesiąc 2013 roku wynosi 5 782,26 zł. W 2012r, J. R. uzyskała dochód w stosunku pracy w kwocie 53138,33 zł, a w 2013r. w kwocie 20510,36 zł.

W dniu 10 września 2013r. J. R. zawarła z płatnikiem (...) umowę o pracę na czas określony z dnia 10 września 2013r. do 30 września 2015r. Na podstawie powyższej umowy J. R. powierzono obowiązki pracownika biurowego w pełnym wymiarze czasu pracy. Miejsce wykonywania pracy określono jako P..

Odwołująca została zgłoszona do ubezpieczeń społecznych z tytułu umowy o pracę w wymiarze całego etatu, z wynagrodzeniem 5645,50 zł miesięcznie w (...) w P. od dnia 10 września 2013r.

Do zakresu obowiązków odwołującej należało prowadzenie biura, obsługa interesantów, przygotowywanie ofert dla potencjalnych kontrahentów, sporządzanie i kontrola rachunkowa list płac, deklaracji ZUS i Urzędu Skarbowego, ewidencjonowanie faktur. Dla odwołującej w dniu 10 września 2013r. sporządzono pisemny zakres obowiązków. Ubezpieczona nie była upoważniona do podpisywania jakichkolwiek pism i dokumentów.

Od dnia 05 grudnia 2013r. ubezpieczona przebywała na zwolnieniu lekarskim. W okresie zwolnienia lekarskiego odwołującej płatnik nie zatrudnił innej osoby na zastępstwo. Od momentu zawarcia umowy o pracę do momentu rozpoczęcia zwolnienia lekarskiego odwołująca wykonywała faktycznie swoje obowiązki, wynikające z zawartej umowy o pracę.

W dniu 21 maja 2014r. ubezpieczona urodziła córkę M., Płatnik składek zalega z opłacaniem składek na ubezpieczenia społeczne w kwocie 7913,29 zł, powiększoną o kwotę odsetek ustawowych, na ubezpieczenie zdrowotne w kwocie 1481,67 zł, powiększoną o kwotę odsetek ustawowych, jak również na Fundusz Pracy FGSP na kwotę 70,46 zł, powiększoną o kwotę odsetek ustawowych.

W okresie spornym płatnik współpracował z Biurem (...)mgr H. S. w prowadzeniu księgowości. Biuro rachunkowe przygotowywało dokumenty związane z ZUS - dokumenty zgłoszeniowe i rozliczeniowe oraz listy wynagrodzeń.

Na podstawie powyżej przedstawionego stanu faktycznego, Sąd I instancji wydał powyższy wyrok.

Dokonując merytorycznej oceny prawidłowości decyzji, Sąd Okręgowy powołał treść art. 13 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2013r., nr 1442), § 12 ust. 1 oraz 11 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 29 maja 1996r. w sprawie sposobu ustalenia wynagrodzenia w okresie niewykonywania pracy oraz wynagrodzenia stanowiącego podstawę obliczania odszkodowań, odpraw, dodatków wyrównawczych do wynagrodzenia oraz innych należności przewidzianych w Kodeksie pracy (Dz. U. z 1996r., nr 62, poz. 289).

Sąd Okręgowy uznał, że w niniejszej sprawie kwota podstaw składek na ubezpieczenia społeczne bezpośrednio poprzedzająca okres zasiłku chorobowego zainteresowanej była zawyżona. W konsekwencji Sąd ten podzielił stanowisko pozwanego, który ustalił podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne zainteresowanej z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę u płatnika składek w okresie spornym na kwotę odpowiadającą wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę. W ocenie Sądu I instancji przyjęcie wynagrodzenia odwołującej na poziomie 5.645,50 zł stanowiło naruszenie zasad współzycia społecznego.

Według art. 58 § 2 k.c., nieważna jest również czynność prawna sprzeczna z zasadami współzycia społecznego. Przez zasady współzycia społecznego rozumie się na ogół obowiązujące w stosunkach między ludźmi reguły postępowania, które za podstawę mają uzasadnienie aksjologiczne (ocenne), a nie tetyczne (prawne). Odwołują się one do powszechnie uznawanych w całym społeczeństwie lub w danej grupie społecznej wartości i ocen właściwego, przyzwoitego, rzetelnego, lojalnego czy uczciwego zachowania.

Sąd Okręgowy uznał, że odwołująca J. R. co prawda faktycznie wykonywała pracę w ramach stosunku pracowniczego na rzecz płatnika w okresie spornym, lecz przyznanie odwołującej wynagrodzenia w kwocie 5645,50 zł brutto doprowadziło do bezpodstawnego zawyżenia podstawy wymiaru składek w okresie bezpośrednio poprzedzającym uzyskanie zasiłku chorobowego. Powyższe skutkuje naruszeniem zasad współzycia społecznego. Zasadami, na które wskazał Sąd Okręgowy, to lojalność i uczciwość wobec innych uczestników systemu ubezpieczeń społecznych, jak również zasada równość wszystkich ubezpieczonych w jej aspekcie aksjologicznych. Podniesiono, że wszyscy ubezpieczeni ponoszą koszty uczestnictwa w systemie ubezpieczeń społecznych, które powinny być adekwatne do stopnia ryzyka podlegającego ochronie w tym systemie, a konsekwencji do wysokości uzyskiwanych świadczeń z tego systemu.

Wskazano, że ustalenie podstaw wymiaru składek w okresie bezpośrednio poprzedzającym ziszczenie się ryzyka ubezpieczeniowego w wysokości nadmiernej, w szczególności nie odpowiadającej wymiarowi rzeczywistego czasu pracy ubezpieczonej, powoduje, że może ona kosztem innych uczestników systemu uzyskać świadczenie zawyżone. W ocenie tego Sądu takie zachowanie jest nieakceptowalne, ponieważ nie jest to zachowanie uczciwe i lojalne wobec innych uczestników systemu ubezpieczeń społecznych, jak również nie gwarantuje równego traktowania uczestników tego systemu.

Apelację od powyższego wyroku wniosła odwołująca J. R., zaskarżając go w całości.

Zaskarżonemu wyrokowi odwołująca zarzuciła:

1. naruszenie przepisu art. 58 § 2 k.c. poprzez błędne jego zastosowanie i uznanie, że czynność prawna polegająca na ustaleniu wynagrodzenia za pracę odwołującej ponad kwotę minimalnego wynagrodzenia za pracę była sprzeczna z zasadami współżycia społecznego i tym samym, że ustalenie wynagrodzenia odwołującej w kwocie brutto 5.645,50 zł doprowadziło do zawyżenia wymiaru składek i możliwości uzyskania zawyżonych świadczeń,
2. naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. poprzez błędne jego zastosowanie i przeprowadzenie dowolnej oceny zebranego materiału dowodowego, dokonanie jedynie częściowego rozważenia zebranego materiału i w konsekwencji błędne przyjęcie, że ustalone umową o pracę wynagrodzenie za pracę było zawyżone.

Mając na uwadze powyższe, apelująca wniosła o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku w ten sposób, że decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. W.. Inspektorat w W. z dnia 20 maja 2014r. nr (...) zmienia i stwierdza, iż podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia odwołującej za okres wskazany w decyzji wynoszą tyle ile wykazał pracodawca odwołującej w złożonych przez niego raportach rozliczeniowych, tj. zgodnie z przychodem odwołującej,
2. zasądzenie od organu rentowego na rzecz odwołującej zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa prawnego za obie instancje, według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja jest zasadna i zasługuje na uwzględnienie.

Sąd I instancji podzielił stanowisko organu rentowego i stwierdził, że uzgodnione przez strony wynagrodzenie w spornym okresie było zawyżone, nieadekwatne i nieekwiwalentne do rodzaju świadczonej pracy, przez co umowa o pracę, w zakresie postanowień dotyczących wynagrodzenia J. R., naruszała zasady współżycia społecznego, a zatem była nieważna z mocy samego prawa (art. 58 § 2 k.c.). Wobec powyższego Sąd Okręgowy uznał, że organ rentowy zasadnie dokonał obniżenia wysokości podstawy wymiaru świadczenia w stosunku do jej wysokości, wynikającej z przedmiotowej umowy o pracę.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego przedmiotowe ustalenie jest błędne, ponieważ Sąd I instancji źle ocenił zgromadzony w sprawie materiał dowodowy.

Stosownie do treści art. 233 § 1 k.p.c., sąd dokonuje swobodnej oceny dowodów i ocenia ich wiarygodność stosownie do własnego przekonania. Jednocześnie powinien dokonać wszechstronnego rozważenia zebranego w sprawie materiału dowodowego. Zgodnie z praktyką orzecniczą przyjmuje się, że dochodzi do naruszenia omawianej regulacji wówczas gdy rozstrzygnięcie sądu pierwszej instancji pozostaje w sprzeczności z istotnymi dla rozstrzygnięcia faktami, które sąd ustalił w toku postępowania albo, gdy wyprowadził logicznie błędny wniosek z ustalonych przez siebie okoliczności, albo wreszcie gdy sąd przyjął stan faktyczny ustalony bez dostatecznej podstawy.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego, analiza materiału dowodowego, zgromadzonego przed Sądem Okręgowym, uprawniała do przyjęcia, że wynagrodzenie odwołującej wskazane w umowie o pracę w kwocie 5.645,50 zł brutto nie było wygórowane, a tym samym było adekwatne do jej wykształcenia i doświadczenia zawodowego.

Analiza akt postępowania prowadzi do wniosku, że Sąd I instancji wybiórczo rozważył zgromadzony materiał dowodowy, tj. dokumenty znajdujące się zarówno w aktach niniejszej sprawy, jak i aktach organu rentowego, zeznania świadków oraz odwołującej, co w konsekwencji doprowadziło do błędnych ustaleń o braku podstaw do przyjęcia, że wynagrodzenie wnioskodawczyni kształtowało się na ww. poziomie. Zauważyć należy, że świadek W. M. zeznał, że o wysokości wynagrodzenia odwołującej zadecydowało wykształcenie, zakres powierzonych obowiązków, znajomość księgowości oraz doświadczenie zawodowe pozyskane w innych firmach. Świadek wskazał, że z tytułu prowadzonej działalności w zakresie ubezpieczeń w chwili obecnej uzyskuje ok. 2 miliony przypisu rocznego oraz że postanowił rozszerzyć prowadzoną działalność o rejestrację pojazdów.

Świadek H. S. potwierdziła, że wnioskodawczyni przywoziła do jej biura podatkowego dokumenty, które następnie były wprowadzane przez jej pracownicę do systemu płatnik i następnie przesyłane do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Świadek wskazała, że do zakresu jej obowiązków względem firmy (...) należało sprawdzenie kompletności dokumentów ujętych w księdze. Świadek nie sprawdzała, np. listy płac co do kwoty jakie zostały wypłacone lub zawartości faktur.

Z kolei wnioskodawczyni zeznała, że do jej obowiązków pracowniczych należała obsługa biura, interesantów, prowadzenie teczek osobowych oraz wszystkie sprawy związane z księgowością. Odwołująca wskazała, że u poprzednich pracodawców otrzymywała wynagrodzenie w wysokości 2.100 zł miesięcznie plus premia uznaniowa. Zeznała, że zakres jej obowiązków był szerszy od tych powierzonych M. P., która nie zajmowała się księgowością, sprawami płacowymi i kadrowymi. Podkreślić nadto należy, że na rozprawie apelacyjnej wnioskodawczyni oświadczyła, że w chwili obecnej jest zatrudniona u W. M. na umowę o pracę w wymiarze 1/8 etatu. Wskazała również, że jest przeszkolona z zakresu ubezpieczeń. Otrzymuje wynagrodzenie prowizyjne, które jest uzależnione od ilości sprzedanych ubezpieczeń. Wnioskodawczyni zeznała, że jest również zatrudniona w (...) w N. na umowę o pracę na okres zastępstwa z podstawą 2.200 zł. Odwołująca potwierdziła, że zainteresowany nadal prowadzi działalność gospodarczą w zakresie ubezpieczeń oraz rozszerzył ją o działalność w przedmiocie rejestracji samochodów.

W ocenie Sądu odwoławczego, Sąd I instancji zaniechał również szczegółowej analizy dokumentów zgromadzonych w niniejszej sprawie, albowiem uznał wprawdzie przebieg kariery zawodowej odwołującej, w okresie poprzedzającym zatrudnienie u zainteresowanego, jednakże w żaden sposób nie ustosunkował się i nie poddał sędziowskiej weryfikacji świadectwa pracy z dnia 30 września 2007r., świadectwa pracy z dnia 30 czerwca 2009r., świadectwa pracy z dnia 31 grudnia 2012r., dokumentacji wynagrodzenia odwołującej w spółce (...) Sp. z o.o. z dnia 3 grudnia 2009r., 1 lutego 2011r., z dnia 1 lutego 2011r., wyciągu z rachunku bankowego. Powołane dokumenty niewątpliwie potwierdzają natomiast fakt, że wnioskodawczyni posiada wieloletnie doświadczenie zawodowe oraz że przed podjęciem zatrudnienia u W. M. osiągała wynagrodzenie w kwocie ok. 4.000 zł netto w stosunku miesięcznym (podstawa + premia). W ocenie Sądu Apelacyjnego omawiane dokumenty miały istotne znaczenie przy rozstrzygnięciu niniejszej sprawy, a postawa Sądu Okręgowego w zakresie ich oceny ewidentnie wskazuje na to, że Sąd ten zupełnie zaniechał ich analizy.

Sąd Apelacyjny wskazuje, iż ocena wysokości wynagrodzenia uzgodnionego przez strony stosunku pracy na gruncie prawa ubezpieczeń społecznych ma istotne znaczenie z uwagi na okoliczność, że ustalanie podstawy wymiaru składki z tytułu zatrudnienia w ramach stosunku pracy – zgodnie z art. 6 ust. 1, art. 18 ust. 1 w związku z art. 20 ust. 1 i art. 4 pkt 9, z zastrzeżeniem art. 18 ust. 2, art. 86 ust. 2 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych - następuje w oparciu o przychód, o którym mowa w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych, a więc wszelkiego rodzaju wypłaty pieniężne, a w szczególności wynagrodzenie zasadnicze, wynagrodzenie za godziny nadliczbowe, różnego rodzaju dodatki, nagrody, ekwiwalenty itp. Umowa o pracę wywołuje zatem nie tylko skutki bezpośrednie, dotyczące wprost wzajemnych relacji między pracownikiem i pracodawcą, lecz także dalsze, pośrednie, w tym w dziedzinie ubezpieczeń społecznych, kształtując stosunek ubezpieczenia społecznego, w tym wysokość składki, co w konsekwencji prowadzi do uzyskania odpowiednich świadczeń.

Oznacza to, że ocena postanowień umownych może i powinna być dokonywana także z punktu widzenia prawa ubezpieczeń społecznych, a więc nie tylko z punktu widzenia interesu pracownika (ubezpieczonego), ale także interesu publicznego. Tym samym Zakład Ubezpieczeń Społecznych może zakwestionować wysokość wynagrodzenia stanowiącego podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe, jeżeli okoliczności sprawy wskazują, że zostało ono wypłacone na podstawie umowy sprzecznej z prawem, zasadami współzycia społecznego lub zmierzającej do obejścia prawa (art. 58 k.c.).

Jednoznacznie zatem należy stwierdzić, że co prawda z punktu widzenia art. 18 § 1 k.p. i 22 § 1 k.p. nie ma przeszkód do umówienia się przez strony na wynagrodzenie wyższe od najniższego wynagrodzenia za pracę, jednakże ustalenie w umowie o pracę rażąco wysokiego wynagrodzenia za pracę może być w konkretnych okolicznościach, uznane za nieważne jako dokonane z naruszeniem zasad współzycia społecznego, polegającym na świadomym osiągnięciu

nieuzasadnionych korzyści z systemu ubezpieczeń społecznych kosztem innych uczestników tego systemu - art. 58 § 3 k.c. w związku z art. 300 k.p. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 sierpnia 2005r. sygn. akt III UK 89/05, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 sierpnia 2005r., II UK 16/05, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 maja 2009r., III UK 7/09).

Należy zwrócić uwagę, iż sprzeczny z zasadami współzycia społecznego może być niegodziwy cel umowy o pracę, polegający na ustaleniu nadmiernej wysokości wynagrodzenia (rażąco wygórowanego), aby otrzymywać zawyżone świadczenia z ubezpieczeń społecznych kosztem innych ubezpieczonych. Zgodnie bowiem z art. 58 § 2 k.c. nieważna jest czynność prawna sprzeczna z zasadami współzycia społecznego, wyrażająca się m.in. poprzez ustanowienie rażąco wygórowanego, a zatem niegodziwego wynagrodzenia. Jednym z najistotniejszych kryterium godziwości (sprawiedliwości) wynagrodzenia za pracę, jest ekwiwalentność wynagrodzenia wobec pracy danego rodzaju, przy uwzględnieniu kwalifikacji wymaganych do jej wykonywania, jak też ilości i jakości świadczonej pracy (art. 78 k.p.).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy, Sąd Apelacyjny uznał, że błędne jest stanowisko Sądu I instancji, iż wynagrodzenie zainteresowanej wskazane w umowie o pracę w kwocie 5.645,50 zł brutto było wygórowane, a tym samym nie było adekwatne do jej wykształcenia i doświadczenia zawodowego. W konsekwencji - zdaniem Sądu Apelacyjnego nie ma podstaw do przyjęcia, że ustalenie wynagrodzenia odwołującej w umowie o pracę w wysokości 5.645,50 zł brutto miesięcznie jest sprzeczne z zasadami współzycia społecznego jako niegodziwe, a tym samym umowa o pracę w tej części jest nieważna (art. 58 § 2 k.c.).

Należy zwrócić uwagę, iż bezsporne jest to, że J. R. wykonywała pracę w ramach umowy o pracę na rzecz płatnika składek (...). Sąd Okręgowy ustalił bowiem, że odwołująca wykonywała pracę w ramach stosunku pracowniczego na rzecz płatnika składek (k. 83). Jak wynika z ustalonego w sprawie stanu faktycznego - praca zainteresowanej polegała na prowadzeniu biura, obsłudze interesantów, przygotowywaniu ofert dla potencjalnych kontrahentów, sporządzaniu i kontroli rachunkowej listy płac, deklaracji ZUS i Urzędu Skarbowego.

W świetle dowodów przeprowadzonych przed Sądem pierwszej instancji należy również podkreślić, że ZUS nie wykazał żadnej podstawy uzasadniającej ustalenie wynagrodzenia wnioskodawczyni w kwocie minimalnego wynagrodzenia oraz, że jest ono ekwiwalentne do zakresu i charakteru pracy, odpowiada kwalifikacjom wnioskodawczyni i jest w danych okolicznościach wynagrodzeniem godziwym i współmiernym. W ocenie Sądu, określona przez ZUS kwota wynagrodzenia na poziomie minimalnym jest dowolna, arbitralna i nie znajduje potwierdzenia w dowodach.

Przeprowadzone natomiast przez Sąd pierwszej instancji postępowanie dowodowe, w szczególności w zakresie osobowych źródeł dowodowych, na okoliczność warunków zatrudnienia wnioskodawczyni, okoliczności wykonywania pracy, nałożonych obowiązków, czy też posiadanych kwalifikacji pozwala na przyjęcie, że w sprawie nie wystąpiły okoliczności uzasadniające ingerencję organu rentowego w wysokość ustalonego umownie przez strony wynagrodzenia. Postępowanie to wykazało, że na wysokość wynagrodzenia wnioskodawczyni miały wpływ nie tylko zakres i rodzaj obowiązków, ale również posiadane przez ubezpieczoną wykształcenie i kwalifikacje oraz samodzielne stanowisko. Odwołująca jako pracownik posiadała przymioty istotne dla jej pracodawcy, tj. odpowiednią wiedzę z tytułu posiadanego wykształcenia, jak i doświadczenie zdobyte w trakcie zatrudnienia w firmie (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o. Zakres powierzonych jej obowiązków był bardzo szeroki, a ich wykonywanie wymagało posiadania odpowiednich kompetencji i kwalifikacji, którymi legitymowała się wnioskodawczyni, a także dyspozycyjności i zaangażowania. Powyższe okoliczności w ocenie Sądu Apelacyjnego świadczą o tym, że wynagrodzenie wnioskodawczyni ustalone w umowie o pracę było adekwatne do zakresu jej obowiązków i nie było rażąco wygórowane, jest ono godziwe, a więc należne, właściwe, zachowujące cechy ekwiwalentności do pracy. Konkludując, charakteryzujące omawiany przypadek okoliczności faktyczne – nie dają podstaw do uznania, że wynagrodzenie odwołującej było zawyżone i jako niegodziwe ustalone w wysokości naruszającej zasady współzycia społecznego (art. 58 § 2 k.c. w zw. z art. 300 k.p.), a tym samym nie było podstaw do obniżenia jej podstawy wymiaru składek do wysokości minimalnego wynagrodzenia.

Z tych względów Sąd Apelacyjny na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok oraz poprzedzającą go decyzję w ten sposób, że stwierdził, iż podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne J. R. z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę u płatnika (...) wynosi 5.645,50 zł brutto miesięcznie.

O kosztach Sąd Apelacyjny orzekł zgodnie z ogólną zasadą odpowiedzialności za wynik procesu na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. oraz § 12 ust. 2 i § 13 ust. 1 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. Zasądzona kwota stanowi sumę kosztów zastępstwa procesowego oraz opłatę od apelacji poniesioną przez odwołującą stosownie do art. 36 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

del. SSO Katarzyna Schönhof-Wilkans	SSA Dorota Goss-Kokot	SSA Jolanta Cierpiał
-------------------------------------	-----------------------	----------------------